

UJKOR

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

Megjelen minden hó 1-én, 10-én, 20-án.

Előfizetési ára:

Egész évre	12 korona (6 ft)
Fél évre	6 korona (3 ft)
Negyed évre	3 korona (1.50 ft)

Szerkesztő és lapfolyónos: **FLÓR GYÖZÖ**

Szerkesztőség és kiadólivaltal:

Szeged, Polgár-utca 17. szám.

Hirdetések felvétele ugyanott.

Kéziratok nem adtnak vissza.

A „Budapestiek” alapszabálytervezete és a budapesti központi mozgalmi bizottság.

Budapesten a Vigadóban f. hó 13-án megalakult központi mozgalmi bizottság átirása folytán a budapestiek által kidolgozott alapszabály-tervezet közlésének folytatása egyelőre el lett halasztva.

Távirat. F. hó 14-én Budapestről a következő táviratot kaptuk:

A mozgalmi bizottság megalakult. Dreiszker érkezett.

A központi mozg. bizottság megalakulásáról, ugy a most 18-án megtartott 2-ik értekezletéről a részletes tudósítást, valamint a m. b. titkára, választmányi és rendes tagjai névsorát a jövő számunkban közöljük.

Felhívás előfizetésre.

Egy negyedéve múlt, hogy az »Ujkor« országos pinczérnapot megindítottuk;

Egy negyedéve múlt, hogy az Országos Pinczér-Egyesület eszméje felvetődött;

Egy negyed éve múlt, hogy Szegeden a legelső mozg. bizottság és Asztal-Társaság a mozgalom előkészítés, mint az eszme létesítése érdekében, megalakult.

Egy negyed év múltával pedig már szeretett szép hazánknak fő- és minden nagyobb s több kisebb városában vannak mozgalmi bizottságok, asztaltársaságok és ezek közül egy sem télen. Működnek mind és tesznek a szent célok megvalósulása érdekében.

De tisztelt szaktársak és kedves olvasóink, mindezzel még nem értünk végre. Még a nagy munkaságoknak csak kezdetén állunk. A befejezéshez majd csak akkor leszünk közel, ha már az összes városok, ha Magyarország összes pinczérei szervezve lesznek.

Hogy pedig ezt tehesstük, szükségünk van az »Ujkor«-ra, és az »Ujkor«-nak hogy továbbra is fennállhasson, szüksége is van az anyagi támogatásra.

Hogy tehát ezt a lapot — a mely a mozgalmak körül fáradságot nem ismerve tesz és küzd lankadatlan szorgalommal a mielőbbi célhoz jutásért, alapjában megrendülve ne láthassuk, legelső teendőnk az legyen, hogy annak teljes megszilárdításához járuljon mindenki szíves támogatásával és előfizetésével.

Az Ujkor előfizetési ára:

Magyarországon:		Külföldön:
Egész évre . . . 6.— ft.	Egész évre . . . 6.80 ft.	
Félévre . . . 3.—	Félévre . . . 3.40	
Negyedévre . 1.50	Negyedévre . . 1.70	

Külnök előfizetése lejárt, lapunkhoz postautalványt mellékelünk.

A vidék és egy-két fővárosi.

Sohsem mertem volna hinni, hogy ez az egy-két fővárosi szaktárs — kik szép és nagy műveltséggel bírnak — az ő kicsinyiségük mellett még mint óriások tűnjenek fel.

Mint óriások emelkedtek fel és vetették magukat makacsul az ügy menete elé, hogy azt utjában feltartóztassák. Csakhogy épen ki nem mondták e szókat: »Hagyjátok abba azt az ostoba mozgalmat, a mi nekünk tetszésünkre egy cseppet se válik! . . .

Tisztelt urak, én önöknek azt tanácsolnám, hogy álljanak csak szépen félre az utból, mert még baj talál lenni . . .

Nem tudják azt Önök, hogy a megindult áradat rohan vakon és a ki utjába mer állni, azt irgalmatlanul magával ragadja? . . . A kit pedig már a sebes áradat szennyes forgatagja elkaptott, annak segítségére hasztalan sietnek a mentő kezek.

Sajnálom, nagyon sajnálom, hogy Önök mint magas műveltségű és értelmesű a mi eddigi mozgalmainkat csak olybá vették, mint mikor a kis bébék viaszkbábujukat a sílíkocsiból ki és be emelgetik. Mondom, sajnálom, hogy éppen önök — kiknél a fenti érdemen kívül egy kissé szélesebb fogalom körben forgó szellem viágítást is tételtem fel, lettek azok, kik egy csapással és kegyetlenül akarták agyonütni azt a sok szegény legyet, melyek ott a tejeles köcsög szélén oly békésen, senkinek még egy rossz szóval sem ártva, csücsülgetek.

Ejnye ha! . . .

S nini, azok az ostoba legyenek még mindig ott vannak és még csak esztükbe se jut, hogy önök elől elrepüljenek. Mintha csak teljesen meg volnának győződve, hogy nekik önöktől nincs mit rettegni . . .

Csak kislelküen, azaz hogy még nem is így, egész más mi módon fogták fel Önök az Országos Pinczér-Egyesület eszméjét. És aztán annál a nem tudom micsoda felfogásuknál fogva, vagy talán szegényérzetük-ből . . . hirtelen, hamarján olyan kifogásokkal álltak elő, hogy igazán még gondolkodni se lehet azon . . . Persze hát hogy is lehetne az, hogy a mit az a lenézett vidék akar, tegyék a fővárosiak is . . .

Pedig ha önök egy kissé jobban olvassottak, vagy pedig azt egy kicsinyt jobban nem feledték volna el tudhatnák, hogy láng lelkeket fővárosi paloták nem szoktak születni. Ezeknek szülőhelyük rendszeren a vidék és egy kis nád vagy szalmafedeles kunyhó . . .

De azért ne gondolják ám ezen szavak után, hogy tán én vagy az a másik vidéki magát láng léleknek tartja. Nem, mi ennek a földanyának éppen csak olyan porbul lett apró tüskéi vagyunk, mint önök. És miután csak mi is ilyen aprók vagyunk, magunkat nem tartjuk nagyoknak. De egy tudással önöknél mégis előbbre vagyunk. A mi elménk felvilágosultsága a haladó korral ugyanis már addig jutott, hogy azt magunkban feltudjuk fogni, hogy mi is csak olyanok vagyunk mint a többi emberek és mint ilyeneknek jogunk van meg követelni, hogy a mi nem kis és folytonos fáradozásokért bennünket legalább egy kis méltánylás és emberi tekintetben részesítsenek. De nemcsak azt, hanem megtudtuk még azt is érteni, hogy azaz O. P. E. eszméje nem csak egy közönséges agy szüleménye; hanem, az a jelen kor szava. Értsék meg tehát, itt a kor maga szól mihozánk; a kor szava kész és buzdít bennünket (önöket is buzditáná, ha volna egy kis sütni valójuk) a tette s mozgalmára, nem az a kis „Ujkor”, mert ez annak kezében csak eszköz. Szomorú dolog, hogy mindez önök — kik magukat nálunknál többre tartják, nem voltak képesek megérteni és mi vidék, kiket önök csak kicsinynek vagy pedig semminek néznek, annak teljes tudatában vagyunk . . .

AZ „UJKOR“ TÁRCZÁJA.

Országos pinczeregylet.

— Humoreszk. —

Igaz történet reflexióban.

Dreischer Miklóstól.

Történt a múlt században, távol a Kelet czivilizációjától, a kulturális sötétségben tapogatózó, de mégis a haladásban sántikálva előre törtető Nyugotban, hogy a közszellem sajátosság átalakulás stádiumába jutott.

Ekkor azt mondták az emberek erre, hogy: »Van valami a levegőben;« — de volt is ám:

Volt — bacillus.

De nem ám olyan pestis, vagy kolera bakterion, hanem valóságos életmikrobák uszátkáltak a levegőben.

A tudós bakteriológusok összedugták szűrke fejüket a tudomány egyetemei orvosi fakultásain s azon tanakodtak, hogy hát mi itt a teendő? Mert hogy ha valamely epidémia fellépne, az okvetlenül még csirájában el kell fojtani, nehogy megmértelyezze az emberek — esztét.

Szerencsére a tudós professorok kistütröket nagygyehezzen, hogy: iszen az, a mi a levegőben uszátkál, nem lehet ártalmas sem a phisicai, sem a szellemi egészségre, mert hiszen tulajdonképpen sem nem a pestis, sem nem a kolera, sem nem a difteritis bacillusa, hanem valóságos. ártalmatlan életmikrobák; következőleg azoktól nem félni és ezek után az ellen nem védekezni, hanem — ellenkezőleg — azokat igen szívélyesen üdvözölni és még sztvélyesebben fogadni kell.

Tisztelet a nyílt szó és őszinteségnek.

Ezért az egyért hajlok csak meg az egy-két t. fővárosi előtt, hogy nézeteiket szabadon merték nyilvánítani, a melyből aztán sajnosan bár, de világosan kitudtam tapasztalni, hogy a fővárosi nagyvázi hóbert (vagy büszkeségi viszketeg) a magánál alantash állásukat, a szegényebb sorsukat és minden további szó nélkül pedig a vidéket mily megvetetnek tartja. Nagyon jól van ez így, legalább most tudjuk hányadán vagyunk. Eddig ha valami nézeteltérésem is voltak, az ilyen t. fővárosiakkal szemben, az mind csak abban kulminált, hogy ők vagy peszímisták (?) vagy pedig valami oly fajta pressziók hatáslai alatt állnak, hogy az azoni tett tébelben a legjobb akaratuk mellett sem tehetnek semmit a jó ügy érdekében. De nem így most. Most már tudva van, hogy a tüske hol bökte meg a lábukat. Kár volt ezt előbb meg nem tudni.

Ott fent valaki még egy ilyen valami hidalás fével is bátorzkodott előállni, hogy egy ócska köpönyeget, ha egy uj köpönyegből hagyunk kifoltoztatni, sokkal többet értünk el vele, mintha egyszerűen azt az ujjat megtartanánk.

Értem ezen rongyos köpönyeg alatt az önök együletét a budapesti pinczér-egyletet . . . És nem értem, nem bírom megérteni azt, hogy önök ezen rongyos együlethez mért ragaszkodnak oly szívósan, oly makacsul, mikor maguk is beismerik, hogy arra már annyi főt férne, hogy az a főt alól ki se látszana.

„Mert régi, mert öreg! . . .“

Becsüljük és tiszteljük a régieket, ősapánkat, öreg-

Ugy is történt.

Egyszerre valami forrongás támadt, olyan, mintha valaminek történnie kellene.

Es történt is.

Történt pedig az, hogy az emberek elkezdtek gépiesen okoskodni. Kezdték felismerni a Haladás utját és arra rá is léptek, hogy azon haladjanak.

A mikrobák pedig — ezek a kis hamisak megszállták az emberek — sült uri tőkjeit, akarom mondani, a fejéit és befurakodtak az agyvelőbe.

Zugott a feje mindenkinek.

— Hm, hm! Mit csinálnak? Mi lesz velünk? — Tanakodtak, okoskodtak, bölcselkedtek a jóraváló emberek s nem tudták még sem, hogy mi lesz belőle.

Van valami a levegőben.

Van. Még pedig van valami.

De mi?!

— Hogy bacillusok vannak, azt már tudjuk, a tudósok véleményéből, sőt constatalásából; de hogy mi lesz ennek a vége? Ez a bökkenő! Mondták az emberek halálra ijedt képpel, egyhangulag:

Es lett belőle valami!

Kifurta az agyát valakinek e bacillusereg és kitolta a koponya alól a kapaszkodó gondolatokat.

Történt tehát, hogy megye székvárosában Nemptudomholon valaki azt inditványozta egy pityikos, s már-már a földre kívánczó asztaltársaság előtt, hogy tekintettel arra, meg tekintettel emerre: mindezen okoknál fogva alakítsunk egy országos pinczér együletet.

A dictumot a factum követte.

Lett pedig olyan mozgolódás Nemptudom hol vá-

apánkat, meg az öreg embereket és őrizük meg kegyeletesen azok emléket szívünkben, ha azon emlékek erre méltók. De egy olyan egyület, amelynek sem történeti multja, sem nevezetessége, sem valami humánus vagy valódi jótékony cselekedetéről szóló híre (tudjuk, hogy a legnagyobb magyarról, Kossuth apánk koszorújára mily summás összeget adományozott) nincsen és ezeken kívül még csak a saját területén levő szakmához tartozókat is tehetetlen összetartani és azokat egy kalap alá vonni — egy ilyen együlethez tehát oly szívósan ragaszkodni — csak azért, hogy fenn állt és fennálljon egy szikrát sem érdemes. A ki pedig mindennek daczára mégis azt teszi, arról azt, a mit nem valami szörnyű nehéz kitalálni — könnyen fellelhet tételezni.

Egy ilyen egyület tehát ne állítson szembe senki avval a tervbe vett O. P. E.-tel, vagy ha ezt merészkedik is tenni, tegye, de ne olyan banális módon, hogy ezt majd abból foltozzák ki. Itt nem foltozás, hanem teremtésről van szó. Itt teremtani és nem foltozni kell. A teremtéshez pedig nem beszéd, hanem energikus tett és küzdelemre kész gyékény, kibékített szellemek vannak, kellene. Ott annál az együletnél, vagy annak vezetői közt ilyenek nincsenek. Hogy pedig nincsenek, az kitérni abból, hogy az O. P. E. eszméjét, a mely pedig már egy negyed éve, hogy felszínre vetődött, még most sem tudják megmondani, hogy milyen is az: fehér vagy fekete . . . ?

Ha tehát csak ennyire vagyunk t. egy-két fővárosi,

rossban, hogy a szörnyű lotás-futás visszahajjai végig menyörögtek nemcsak megyén, nemcsak az országon, hanem minden tengeren túl, sőt még azon is túl!

Már a következő nap este összejöttek a pinczerek Nemtudomhol városának egy félre eső vendéglőjében fontos tanácskozás czéljából. A tanácskozás eredményeként rögvést megalakították a mozgalmi bizottságot és ennek főlkját az asztaltársaságot és ennek az unokáját az összejöveteleket.

No, lett tehát mozgás, sürgés-forgás éppen mint a hangyák között, amikor fészüküket valaki megbolygatja, vagyis amikor valaki sétatánczájával baglyájukba szúr.

Összefutott mint mondám az egész város; már tudniillik összefutottak a pinczerek és összedugták orrukat és azt kérdezték egymástól:

— Mi lesz ennek a vége?

Senkisémm tudta megmondani.

De mégis meg mondta vataki.

Ez a valaki pedig nem volt senki más, mint egy ujságíró.

Mert hát a pinczerek súlyos helyzetükben és nagy lelki betegségükben orvosdoktor helyett tévedésből a betűk tudorához fordultak tanácsért.

Az pedig legott szolgált tanácscsal.

Azt mondta nekik:

»Uraim: van valami a levegőben? Bizony van. De mennyi! Önök a legközelebbi jövőben igen nehéz megpróbáltatásnak leendének kitéve. A sors, az a kéréllhetetlen fatum nagy gondot fog helyezni az Önök ártatlan fejére; olyan súlyos csapást mérend Önökre, mondom a fatum, hogy az borzasztó! Meg vagyom már írva

akkor ne kicsinyítsük az tavidéket; ne nézzék le azt a vidéket, amelynek minden kis városkájában szakosztályunkban, az öntudatosság és értelemben sokkal felviágosultabb s nagyobbocsa tehetségek vannak, mint önöknél. Ha pedig ezen szavaimban tán kételkedésre méltó okot találának és nem hinnék azok valódiságát, fordítsák figyelmüket Kis-Czell felé és tudják meg, hogy ottan mit tettek azok a vidéki és csak nagyon kis városi kartársak és ekkor majd befogják látni, némileg tán meg is győződnek arról, hogy fenti szavaimba valami kis igazság még is csak találtak . . .

Flór Gyöze.

MOZGALMAK.

Kassa.

Mint a hamujába fojtott, de még teljesen ki nem aludott zsrárnok működik alattomban és lappang, izzasztva s gyujtva maga körül, mely egyszer csak egy észrevétlen pillanatban belsejéből kitor és borít el mindent láng-özönével. Az emberek ilyenkor nem inkább megijedve, mint meglepetve vannak.

Igy van ez a kassai pinczér Aszt. Társaság megalakításával.

Kalmár Fábán t. szaktársunk az Európa étterem főpinczére volt ez a lángra lobbantó, a ki két hónap óta működött egy maga csöndben, zajtalan és gyujtotta s tüzelte a kartársakat az O. P. E. eszméjével, míg azok lelkesültsége aztán egyzerre csak lángra lobbant.

A meglepő hír hallatára s a gyönyörű siker fölött mintegy magunkba melyedten csak csodálkozni tudunk.

valahol a csillagotban, hogy Önöket egy Országos pinczér egylet megalakításának a katasztrófája fenyegeti. Szörnyű!»

— Borzasztó! jajveszékelték ök egyhangulag és tovább hegyezték eszükét, akarom mondani füleiket.

»Hanem hát — folytatta a legeslegifjabb Kakas Márton ur, az ujságíró, (mert tudunk kell, hogy ő volt az és nem más) nem azért van a pinczérnek esze, vagy mi, hogy azt oda kölesönözze másnak jó perzentese kamatokra, hanem hogy ő maga vegye használatba amikor szorul a kapeza.»

Továbbá egy mellesleg azt is megemlítette legislegifjabb Kakas M. ur, a hirlapíró, a pinczérnek előtt, hogy hát, ha már neki adják a fejüket a nagy gondnak, hát aztán akkor csak egy sületlen szóval meg mivel nem lehet lehet semmit sem csinálni, hanem cselekedni is kell azon kívül valamit, t. i. olyant, ami kézel foghatóvá válik az embernek a kezében, ha nem is a fejében.

Persze: sokan mindjárt a literesekre, meg a poharakra gondoltak, hogy hát már mint ez utóbbiakat kell meg fogni és összekocznítani az eszme egészségére.

»Nem, uraim! mondá legislegifjabb Kakas Márton — nem úgy értem, hogy a poharak megfoghatóságát kell megértelmezni a kézzel foghatóság fogalmazványa alatt, ha nem azt, aminek a neve: betű! Igen uraim. Mert a betű természetesen megfogható és mihelyest valaki Önök közül a betűt egyik, vagy — feltéve, de meg nem engedve — több ujjával megérintheti, már akkor kézzelfoghatóvá válik előtte. Igen. Es ha a betű — tegyük fel — ha a betű formája papírra mázoltatott,

A kassai pinczér A. T. mint mozg. bizotts. megalakítását tudósítónk a következőképpen adja:

A mi az Országos Pinczér-Egyesület eszméjét illeti, nálunk is kellő pártolásra talált, csak hogy mint minden közletnek néhez a kezdete, úgy vannak azzal a mi kartársaink is, hogy még mindig csak szalmalángnak tartják a megvalósulás eszméjét, s bizony mondhatom, ha az Asztal-Társaságnak elnöké, Kalmár Fábian ur nem fejtene ki oly nagy buzgalmat, s nem lelkesitené az itteni kartársakat a tömörítésre, hát csakugyan szalmalángá vált volna már az Asztal-Társaság megalakulási eszméje, avval együtt az Országos Pinczér-Egyesület eszméje is. Pedig azt igen jól tudjuk, hogy mielőtt egy ily nagy horderejű s magasatos eszmét kívánunk megvalósítani, azt első nagy értejtük el, ha előbb kisebb csoportokban megalakulva s egyesülve vonulunk fel, s ha előbb mindannyian megismerjük az eszmét, melyet csakis ilyen Asztal-Társasági értekezletben lehet-séges elérni!

Az A. T. mint mozgalmi-bizottság megalakulása. A kassai pinczér A. T. folyó évi május hó 2-án éjjel alakuló értekezletet tartott, a melyen elnöknek Kalmár Fábian, alelnök Stenzer Lipót, titkár Kenyeres Gyula, pénztárnok Schelak István választott meg, és mint mozgalmi bizottság szintén a fent megválasztott urak lettek két új tag megválasztásával u. m. Kmeti János és Borgida Vilmos.

A fentiről történő választás után az elnök az értekezleten előterjeszti Kalmár Fábian és Kenyeres Gyula urak által kidolgozott rendszabályokat (azaz alapszabályokat), melyet az értekezlet egyhangulag elfogadott.

Elnök előterjeszti a pécsi mozgalmi-bizottság által pártolást végezt megküldött Sipos Jenő kartárs által szerkesztett felhívást és azt teljes értelmében ösmerteti. Ugyszínién az Orsz. Pinczér-Egyesület magasatos eszméjét és annak szükségessé voltát a tagokkal megismerteti s figyelmükbe ajánlja; melyre nézve az értekezlet határozatilag kimondja, hogy az Országos Pinczér-Egyesület eszméjét magájéva teszi és egyszersmind csatlakozik az orsz. mozg. bizottság programjához.

akkor is kézzel fogható, amennyiben a papír megfogható.

— Hát mit? kérdezte a jelenlévő pinczérkar egyhangú felkiáltással.

»Mit?! Még most sem tudják az urak hogy mit?? Azt, hogy előbb alapszabályt kell készíteni, melynek kötelessége lesz kikürtölni az újságot és amelynek hivatása lesz a megszületett eszmét betűvel befolyáztatni, szoptatni, etetni, megfürösztetni és ébrentartani (tehát nem ringatni és elaltatni!) aztán ha meg nő a haja; megfűszül, felöltöztetni és megtanítani — az élet abc-jére.

— Ühüm! Tudjuk már most. Azaz: hogy mégsem tudjuk, mert hát minek az a sok betű? meg az a lap, mikor eleget lapit Pest, meg az egész ország, sőt még Európa is.

»Uram! — szólott égi és menyei ihlettel legis-legifibb Kakas Márton tisztelt szerkesztő ur — lapot azért kell alapítanunk hogy annak révén eszméinket kartársainkkal közölhessük, hogy az ország összes pinczérei annak illatát magukba szívva, hasonlóképp mozognának mint mi itt Nemtudombolon.

»Ahán! Most már egy kicsit tudnók.

— No tehát. Ha egy hirlapot alapítunk és abban kifejtjük eszméink célját és a cél elérésének útját módját, és a többi, akkor hamarabb meg lesz az Országos Pinczér Egylet, vagy mi?

»Nagyon, de nagyon helyesen lévén.«

(Folyt. köv.)

Egyben elhatározott, hogy mindazon üzletekben, a hol egy asztaltársasági tag alkalmazva van az Országos Pinczér-Egyesület eszméjét felkaroló Ujkor című szalhapot megrendelni fogják, ezen megrendelés teljesítésére az elnököt kérte fel a értekezlet.

Az A. T. minden héten és pediglen hétfőn éjjel és csütörtökön délután tart értekezletet, a csütörtöki összejövetel csak szórakozásra van szánva, míg a hétfő éjjeli a folyó ügyek tárgyalására.

Az A. T. mint mozgalmi-bizottság tagjai: Kalmár Fábian elnök; Steurer Lipót alelnök; Kenyeres Gyula titkár; Schelak István pénztárnok. Tagok: Ehnai György, Láhr Henrik, Horváth Sándor, Harasztli Gyula, Tóth Sándor, Pollák István, Szébert Gyula, Reiner József, Borovszky Kálmán, Zumpf Matyás, Schaliga Géza, Schöpf Gyula, Sshubert Imre, Borgida Vilmos v. t., Kmeti János, Arthofer Ferencz, Summi Sándor, Béres Béla, Lów Alajos, Ajácsi Sándor, Kerécz Pál, Lukács János. Gráf József.

Az itt felsorolt Aszt. Társasági tagok valamennyien mozgalmi bizottság lelkes tagjai is egyuttal.

Az Orsz. P. Egy. mozgalmi-bizottságának Pécsétől.

Asztaltársaságunk folyó hó 9-én megtartott értekezletén egyhangulag hozott határozata folytán, van szerencsénk egy jegyzőkönyvi kivonatolt kartársi üdvözléssel társzámzatni.

Kelt Kassán, 1898. május 10.

A kassai pinczér Asztal-Társaság nevében:

<i>Steurer Lipót,</i>	<i>Kenyeres Gyula,</i>	<i>Kalmár Fábian,</i>
alelnök.	titkár.	elnök.

A kassai pinczér A. T. folyó hó 9-én éjjel Greiner-féle kávéház külön helyiségében megtartott értekezletén Kalmár Fábian elnök indítványára egyhangulag a következő határozatot hozta:

Határozat:

A pécsi pinczéri karunk, mint mozgalmi-bizottságnak Sipos Jenő kartárs által megszerkesztett felhívását, melyet a mozg. bizotts. megküldeni részünkre is szives volt, ugyszintén az Orsz. P. Egy. magasatos eszméjének megvalósítása érdekében költséget és fáradságot nem ismerő ügybuzalmukéért és a közügyek iránt tanúsított lelkesedésükért, valamint Sipos Jenő kartársunknak az alakulás körül teljesített önzetlen fáradozásaiért nagyrabecsülésünk mellett hálás elismerésünk és legmelyebb köszönetünk nyilvánítjuk.

A kassai pinczér Asztal-Társaság nevében:

<i>Steurer Lipót,</i>	<i>Kenyeres Gyula,</i>	<i>Kalmár Fábian,</i>
alelnök.	titkár.	elnök.

Kis-Czell.

Lehet tenni, csak akarni kell, és ha akarjuk, minden sikerül. A sikerkoronák az eltökélt szándék és őszinte törekvések szótak legszebben díszíteni. Az eddigi szép sikereket felmutatható A. T. mint mozg. bizottságaink közül egy kicsiny kis város válik és tűnik ki, a mely kis városnak pinczér-kara, az élen t. Guth József elnökükkel — A. T. és mozg. bizottságuk szervezéséén eddig páratlanok. Nemcsak a kis város t. szakfői és azok alkalmazottai tagjai az Asztal-Társaságnak, hanem a környék is körülükbe van vonva és vannak mindazok szépen értesülve mozgalmaink, mint azok céljáról.

A kis-czelli Aszt. Társaság f. hó 19-ére egy társas mulatság megtartását határozta el, a melynek meghívóját szerkesztőségünknek be is küldte. A meghívót lapunk más helyén közöljük.

A kis-czelli szépen szervezett Asztal-Társaság és annak végleges megalakulása mint megvalósított tisztikaráról a következő sorokat vittük.

Tek. Szerkesztőség!

A legnagyobb örömmel értesítjük, hogy Kis-Czell és vidéken már annyira szervezkedünk, hogy a szent ügynek hivat mind körénk gyűjtve és egyben vannak. Tagjaink száma kevés, de igazi lelkesedéssel amál nagyobb.

A végleg megalakult Asztal-Társaság választmányára és rendes tagjai következők: *Guth József elnök, *Zámbo István alelnök, *Mizéri Károly titkár, *Hubert Pál, *Porkoláb Lázló, *Farkas János, *Stöger Miksa, *Szakács Béla, *Drozsnyák Gábor, Klauzár József, Csetkovics Lajos, Pócsa János, Rosenczewicz Gusztáv, Weisz Jenac. Vendégszék részéről: Schubert Péter, Mészáros János, Tóty György, Szabó Lajos, ifjú Tóty György, Pfeifer Samu, ifjú Hubert Samu, Szabo József Kisa-Cyellből. Vidékről: *Gyófi Sándor, Bóba, *Gonye Károly, Iszafka. *Violeta Nándor, N.-Domok. *Lengyel István, Tokoros.

Továbbá értesítjük a tek. szerkesztőjét, hogy a mai postával 13 1/4 éves előfizetési díj lett feladva összegben 19—50, azaz tizenkilenc forint ötven krajczár. A lapokat a 8-ik számtól, melyben az alapszabály kezdődik — kérjük a megjelölt címekre küldeni.

Az Asztal-Társaság nevében:

Guth József, elnök.	Zámbo István, alelnök.	Mizéri Károly, titkár.
------------------------	---------------------------	---------------------------

Az A. T. lelkesen és egyhangulag hozott határozatából kifolyólag a szegedi mozgalmi-bizottság, mint A. T.-nak szívélyes kartársi üdvözlétet küldi.

Zalaegerszeg.

Zalaegerszegen ügybuzgó hívünk és az O. P. E. eszméjének igaz lelkes Sztarics Gyula t. szaktársunk lankadatlan s önzetlen fáradozása folytán a mozg. bizotts. mint Aszt. Társaság megalakult. A megalakult mozgalmi bizottságról Sztarics Gyula ur a következő tudósítást küldte be:

Tek. szerkesztő ur!

Becses felhívásuknak megfelelően, örömmel hozom tudomásukra, hogy zalaegerszegi szaktársaim körében is megalakult a mozg. bizotts. A mozg. bizottság tagjai nagy lelkesedés köz. tettek magukéva az O. P. E. eszméjét és mondták ki egyhangulag egy lélekkel, hogy annak mielőbbi megvalósítása érdekében elkövetni mindent szent kötelességüknek tartják. A zalaegerszegi mozgalmi bizottság elnöke: Friedrich Vilmos ur; alelnöke: Vízlendvay Mihály; titkára: ifj. Lázár Antal, pénztárnok: Sauhammel Samu. Rendes tagok: Klein Samu, Schmeid Lajos, Laky József, Sztarics Gyula, Polgár Pál, Mihály Adolf, Hanitzmann Samu, Mächtyt Jenő, Horváth József, Lapat Béla, Weisz Samu, Grabenhoffer Antal.

B.-Csaba.

A békés-csabai mozgalmi bizottság mint A. T. megalakulásáról tudósítunk az alábbi sorokat küldte be.

Városunkban a f. hó 9-iki összejövetelen a mozg. bizottság átalakulván egyszerűs mint A. Társaságá. az O. P. E. eszméjét leiratlan lelkesedés között tettük magunkéva és kis serégtünk ezen nagy pillanatban ünnepelesen jelentette ki, hogy az O. P. E.-nek a mint egykor tagjai, úgy fogunk most lenni katonái és küzdelem kitarással mindvégig, míg csak a cél elérve nem lesz.

Az A. T. azután a tisztikart választá meg, a kik is lettek: Leitgeb József fp. elnök; Vadász József fp. alelnök; Huszka Márton fp. titkár és Kozma Márton fp. pénztárnok. Rendes tagok: Georgiadess Kálmán fp., Maczek József éth., Sturm Odón éth., Hucsek Ferenc éth., Rutkai Gyula khp., Rutkai Kálmán khp., Széplaki Béla éth., Parcsi Jenő szbfp., Kohn Béla fp., Lörencz Béla kávék, Klussik József éth., Eibe: Endre főpört., Miska Ferenc főpört.

Midőn tehát Asztal-Társaságunk megalakulását becses tudomásul venni kérjük, egyben szives utasítását t. szerkesztő urnak a teendőkre nézve elvárva, vagyunk öszinte tiszteletünk kifejezésé mellett

B.-Csaba, 1898. május 11.

Hazafiai üdvözléttel

n b.-csabai pincézr-asztaltársaság nevében

Huszka Márton, titkár.

Pápa.

A Pápa megalakult A. T. f. hó 9-én tartott összejövetelen a választmányi tagok választása megejtéséről tudósítunk t. Czidlik József ur, kinek az A. T. mint mozg. bizottság megalakulását köszönhetjük, a következők írja:

Választmányi tagok lettek: Kutravácz József vendéglős elnök, Czidlik József (ideiglenes elnök), Keregi Imre vendéglős alelnök, Graf Odón kavics titkár és pénztárnok; Györe József pincz. ügyelő. Rendes tagok: Fischer Mór fp., Spitzer József reg. sz., Steiner József kyp., Schlesinger Ignác fp., Ács Ferenc fp., Spitzer József pörtás, Rottel Vendel bf., Lóskay István fp., Fűzi István bf., Neu Dezső szbp., Kern József fp., Polgár Ferenc fp., Kutravicz Jenő p., Polgár Kálmán p., Tejfeles János p., Puskás Pál fp., Waskovits I. fp., Baracska Géza fp., Haragh János p., Nagy István főp. Partoló tagok: özv. Lakner Arnoldine Griff-szállodásné, Schnatner Géza vend., Németh I. vend., Várady Béla vasuti vend., Ötvös Sándor Hungária-szállodás, Lampert József vendéglős Gyimót, Steiner M. Tapolczafő.

Az Asztal-Társaság határozataiból kiemelendő: Az A. T. titkárát, ki egyszerűs mint pénztárnok is, bizta meg az »Ujkor«-ra való előfizetéseket és az összegnek beállítását.

Továbbá Czidlik József ideiglenes elnök megbízott, hogy az A. T. tagjai részére 30 drb. zománcozott s kék és piros színekkel ellátva jelvény-gombok megrendelése iránt lépjen összeköttetésbe a Sz. P. A. T. jelvénygomb-szállítójával.

Az A. T. mindezt és a többi tárgyalásokat a leg-lelkesebb hangulat között végezte.

Üdvözl.

A szegedi A. T. a kis-czelli A. T.-nak a következő üdvözléttel küldi:

T. Asztaltársaság! Kedves kartársaink!

Azon szívélyes kartársi üdvözléttel, a melyben bennünk részesítették, hálás köszönetünk öszinte nyilvánításával fogadják viszont igaz kartársi üdvözlötünk.

A szeg. mozg. bizottság.

A kik a szent ügy, a mozgalmak megindítása s az A. T.-ok alakítása körül önzetlen fáradozásukkal mindent elkövettek, különösen pedig Kalmár Fábian, Czidlik József, Guth József igaz ügybuzgó szaktársaink nagyrabecstülesség mellett a legöszintébb elismerésünket nyilvánítjuk.

»Mindnyáján és az Ujkor«

Szabadka.

Mint már a mult számunkban megirtuk a szabadkai P. Aszt. Társaság a legközelebbi összejövetelre tüzte ki a tisztikar megválasztását. Tisztelt szaktársunk Garab József ur a következő tudósítást küldte be a megtartott értekezletről.

A Szabadkai Magyar Pincézr Asztal-Társaság f. hó 9-iki összejövetelen választotta meg tisztikarát, a kik is a következők lettek.

Somogyi Antal elnök, Seibod József alelnök, Méltis István titkár, Garall József pénztárnok.

Az A. T. a választás megtörténte után határozatba hozta a tagsági díj- és bírságpenék számára egy porsóly felállítását ezen felirattal a Szabadkai M. P. A. T.

A lap előfizetésére nézve pedig megállapodott, hogy az a titkár és pénztárnok által szedetnek be és küldtet egyszerre az »Ujkor« kiadóhivatalába. Volt még szó A. T. jelvényeiről is a melyre nézve határozott eg.

előre, hogy a megrendelésre vonatkozva a Szegedi P. A. Társaság elnökségéhez átír a Sz. M. P. A. Társaság információt végett. A részletes tudósítás és jegyzőkönyvi kivonat érkezik.

Pinczér-Asztaltársaság Győrött.

A ki azt hiszi, hogy Győrött a pinczér urak nem mozognak az — nagyon téved. Mert: először is 1898. május 11-én szerencsésen megalakult a Pinczér-Asztaltársaság és másodszor az Ujkorra is gyűjtés történt kielégítő eredménnyel.

Az alakuló összejövetelre szép szép számmal jelentek meg a meghívottak közül s az értekezlet a következő tárgysorozattal vette kezdetét:

1. Tiszttakar választás. 2. Rendszabályok készítése. 3. Előfizetés gyűjtés az Ujkorra. 4. Ügyvezető választás. 5. Indítványok. 6. Társalgás.

A tisztikarba megválasztottak: elnök Gombás Gyula főpinczér »Fehé barány-szálloda« (sétatéri söröde,) alelnök Merky Lajos főpinczér vasuti vendéglő, tisztt. elnök Lukács Gábor kávévendélez-kávéház, Győrsziget. I. jegyző: Weisz Lajos éthordó Fehé barány szálloda; II. jegyző Papay Zoltán éthordó és fizetőpinczér, Herczegféle vendéglő; pénztárnok: Peck Lőrincz főpinczér sétatéri kioszk. Jelen volt tagok: Dreiszker Miklós, Szatorics József, Gombás István, Somhegyi Dezső, Tronauer Pál, Marschal Ödön, Thaller Károly, Horváth Sám, Urczeitig Géza, Schreiner Antal, Fábó Ödön, Rácz Sándor, Kajtár Pál, Nagy Béla, Bachl Konrad, Németh Ferencz, Gombás Gyula, Lukács Gábor, Merky Lajos, Veisz Lajos, Peck Lőrincz, Pápai Zoltán.

Az összeállított rendszabályok 12 §-ból állanak és pedig:

1. § Cél. 2. § Tisztikar. 3. § Elnök. 4. § Jegyző. 5. § Pénztárnok. 6. § Tagok. 7. § Tagfelvétel. 8. §. 9. § Kihágások és megtorlása 15 ponttal. 10. § Birság-pénzek hovatfordítása. 11. §. Az A. T. jelvénye. 12. § Ügyvezető szerződötetés.

Az Ujkorra befizetett előfizetése a jegyző által, illetve a pénztárnok utján fog Szegedre utalványoztatni. Ügyvezetőül megválasztottat Regensbogen József okl. gyorsírás tanár ur.

Indítvány: Gombás István főpinczér azt indítványozta, hogy tisztviselőkké iparfőnökök választassanak, mert — ugymond — az asztaltársaság nagyobb tekintélyre emelkedik és mert ha az iparfőnök mint elnök van jelen, nagyobb rend és célirányosabb működés állna be. Eme indítvány mellett alig volt 1—2 a jelen voltak közül; ellenben a többségben nagy ellenszenvet keltett, sőt a már megválasztott elnök tisztelő rögtön lemondott, mert — ugymond — az indítványozó ur ugy fejezte ki magát, hogy: »a megválasztott tisztikarnak nincs semmi értéke!« Mire Dreiszker Miklós, ki — ugy mellesleg megjegyezve — egyedül maga vezette ismert tapintatosságával és higgadságával az egész összejövetelt, emelt szót indítványozó ellen s h. hatóság indokolással kifejtette, miszerint nagy tevédsében van indítványozó, mest eltekintve attól, hogy a főnökök egyetlenegyszer sem jelenének meg, az összejöveteleken, a mi már magában véve nagy szó: a főnök urak soha sem vezetnek olyan irányban a mozgalmat, mint a milyen irányt a pinczerek érdeke kijelölt. Eme kontradiktív nagy hatást keltett a kartársak között s általános helyeslés közben indítványozó paradoxon indítványával együtt a — szék alá esett. Ennek utána rövid kérést követően Gombás Gyula újra elfoglalta az elnöki széket, mire a tárgyalás tovább folytatottat.

Győrött és igen találó kardvágást mért Dreiszker Miklós ur a hős, az Ujkorra megkezdett gyűjtés közben felmerült incidens alatt a gyűjtőtől irtózóan tisztelt kartársak felé. Ugyanis: Németh Ferencz volt elnök bátorítására többen felszóltak a gyűjtés »erőszakos« minősége ellen s többen ugy nyilatkoztak: hogy »majd előfizetnek ők, minek már most áldozni, a mikor azt sem tudjuk, hogy lesz-e belőle (t. i. az O. P. E.-ből) valami.« De már erre suhintott é a kard! »Akkor fog-nak cselekedni, a mikor az egylet meglesz!«

Az Asztaltársaság természetesen e sarkasmus élet nem érezte, mert nagyobb része nem figyelt oda, de az indifferens egyéniség, a ki minden mozanatra figyelt, megjegyezte magának e maró gyonyolást.

A megalakult asztaltársaság annyira bele volt a mélyedve a komolyba, hogy senkinek sem jutott eszébe a magán, vidám társalgás. Ez pedig jelent valamit már annál fogva is, mert hiszen már az a tény, hogy a győri pinczerek ma szép számmal jelentek meg, ami oly ritkaság, mint a fehér holló, azt mutatja, hogy mégis mozog már a föld!

Összejövetelt tart minden héten egyszer, még pedig szerdán Gombás Pál vendéglőjében 11 óratól 1 óráig terjedő időben.

Alaptőke 4 ft 66 kr.

Mint hogy pedig a rendszabályok kimondják, hogy a megalakított A. T. egy és ugyanazonos a mozgalmi-bizottsággal; ennél fogva a vidéki társzozalmi-bizottságok figyelemzetésére meg kell jegyezni, hogyha a győri pinczér asztaltársaságról leszen itt-ott szó, ezt ugy tekintse, mint a győri mozgalmi-bizottság működését.

Az Ujkorra gyűjtött előfizetések összege 13 ft 50 kr. vagyis 9 előfizetés a második negyedében. Azonban a gyűjtés tovább is erélyesen folyik.

Az asztaltársaság tagjai nem zavarták meg a rendet és a legnagyobb esendben távoztak ki-ki hazafelé — reggel 4 órakor.

Jó reggelt!

Összetartás és küzdelem.

— A »Vendéglősök Lapja« és küzdelemünk. —

A »Vendéglősök Lapja« tisztelt szerkesztője, Ihász György ur egy hozzá intézett leveleinkre oly nemes és megleghangú választ adott, a melyet is itten közölni és t. olvasóinknak b. tudomására hozni elmulasztatlan szükségesnek véljük. már csak azért is, hogy ismerjék meg azt a véleményfogalmat, melyet alkotott az O. P. E. érdekében folyó küzdeleminkről Ihász György szerkesztő ur, a ki maga is mindig célirányos lapjában — »Vendéglősök Lapja« — már 14 év óta közd folyton a szakfők sértett jogai és érdek érvényesítéséért.

A szívélyes hangu levél — mely a nemes eszme és czélokért küzdőnek fenn gondolkozása s nagy lelket teljes világításba helyezi elénk és tesz tanúságot róla újból — így hangzik:

Budapest, 1898. május 13.

Bocsos levélét örömmel vettem, melyre vonatkozólag van szerencsem kijelenteni, hogy nehe, de némas főkveksében Ön is lelkes barátai! tanogalmi mindenkör kész vagyok.

Igen sajnálom, hogy ittélle alkalmával bővebben meg nem ismerkedhetlünk. No de a mi kézik: nem marad!

Buzgó és lelkes működéséhez kitarlást és a legnagyobb sibirbt kívánva, mároaltam

szives üdvözléttel

Ihász György.

A kik a »Vendéglosók Lapját« járatták s olvassák (és azt hiszem nagyon kevesen vannak, kik ezt ne ne tennék), az itt-ott előforduló s vonatkozó sorokból kiérezhették azt a meleg szympathiát, melyvel a nevezett lap s annak igen tisztelt szerkesztője viseltetik az O. P. E. eszméje létesítése érdekében megindult mozgalomnak iránt.

De meg lehet, hogy tán többek, kik a lap egyes cikkére nem fordítanak annyira figyelmet, ezt észre sem vették. Nem úgy mi a mozgalom élén állók, kik dacára nagy elfoglaltságunknak, a kellő figyelmet nem mulasztjuk el gyakorolni szaklapjaink, azaz csak szaklapunkra s (miután ez csak egy létezik a »Vendéglosók Lapja,«) örömmel konstatáltuk mindannyiszor azt a rokonszenvet, a mely reánk oly jól eső érzettel hatott. És mi, kiket e jóleső rokonszenv oly kellemesen érintett, meg tudtuk érteni, hogy az mi okból erced.

Ha az az eszme az O. P. E. eszméje czétalan vagy annak czelkivihetősége a felsőbb szakerdekekbe ütköző szóval pedig egy minden alaposságot nélkülöző és semmiséget jelentő lett volna; ki más, mint a »Vendéglosók Lapja az, ki az illető szakörök figyelmét felkeltve az érdek és czétalan törekvésekkel szemben óvást emelt volna.

De, mert az eszme egy alap, mint megvalósulási czéljában azoknak, kiknek az érdekeiben létesül, teljesen megfelelő és a mellett látva — mint hazai — azt a még szebb és fontosabb czélőrkévet, mely egyenesen honunk szeretete s a hazafiság terjesztésére irányul, nyilvánult meg ama nemes rokonszenv és a fenti levél sorainak őszinte s buzgó szavai, a melyet a 14 év óta fennálló s tekintélyes »Vendéglosók Lapja« t. szerkesztője intézett fiatal pályatársához, a még csak negyedik hónapba lépett »Ujkor« szerkesztőjéhez.

A fenti levél őszintén megnyilvánuló sorai, tekintélyes nevű írójának nem csak nagy és nemes lelkeséggel tesz újabb tanúságot, hanem egyszerűen és egyenesen megzafolja mindazokat, kik a jót és hazafiságot sosem szokták vagy akartak megérteni, vagy pedig azoknak mindenkor ellenesli voltak. Ezekből lehet aztán deriválni a következőket is:

Valami »Vendéglos«-nek nevezett újságforma jelenik meg Pesten (a melyet kezébe egy jó magyar érzelmű szakegyén sem vesz) és ez megindult mozgalmaink után nemskára és mintegy eszét nem találó költött belénk faragatlan kritikasterjével s nevezte el mozgalomunk s tervünket mindennek, csak jónak nem. Nem felede még azt se megjegyezni, hogy a kis facska nagyra nőni sose fog. Végre pedig, mikor már látta, hogy az égbe és pokolba való ebukatásokon kívül bármí mást tenni képtelen, szörnyű nagy elkeseredésében ezen szókra fakadt, hogy az »Ujkor«-ról nem vesz tudomást . . .

Hogy ezen sorokat itt leírtam, nem személyeskedés vagy tán a sértett önértet boszujából tettem, (amnek dejen a választ úgy is megadtuk) csak egy kissé a figyelmet akartam azokra fordítani, a kik most (egy-kei kivétellel) a Debreczenbe megalakult O. Ny. intézet élén vannak és a kik ezt a lapformát, a mely a jó és nemesnek, a hazafiságnak (magyar) mindig esküdt ellenesége, tették meg a nevezett intézet hivatalosának. Mert ne gondolja ám azt senki, hogy azt a congresszus választotta »egyhangulag,« nem, csak az a budapesti fenntartó bizottság, a kinek működéséért a congresszus »egyhangulag,« elismerést szavazott és a kik ez elismerést hála fejében a 14 éves és a vendéglosók érdekeiért folyton küzdő »Vendéglosók Lapja« magyar szaklap mellözésével elfogadtatták a ny. i. hivatalosának

a főváros részére. A sötét terv tehát diadalra jutott, a »Vendéglos« hivatalos lett . . . Hozsanna! . . .

No de meg lehetünk elégedve, miután még nem is a kezdet, csak a fundamentum köve letetésénél az ármánynak felütődő rémes szordalakját már is látjuk. Mit fogunk latni és megérni majd később meg? Csak-hogy e majdra már az »Ujkor« is nagykorú fog lenni és ő sem fogja a felejtés tengerében hagyni a történeteket. Akkor majd már időnk és tertünk is lesz eleendő, a mi még most egyelőre nincs. Sokkal jelentőség és fontosság teljesebbek most azok a czélok, a melyeket 1 negyed évvel ezelőtt kítűztünk és a melyek elereséért mind nagyobb dimenziókat öltenek és folynak a küzdelemek.

Hogy pedig ezek mielőbb véget érjenek: Fel szak-társak a szent tettekre, a saját javatok, jobbátetekérti küzdelemre; fel a mozgalomra! . . .

Ezreze át mindegyiktek a kétszégbejítő helyzet ezer babaiból származó hatásokat és legyen mindenki egy gondolatban, hogy azokat meg kell szüntetni.

Tartsatok össze mindenütt. Ismerkedjétek, alakítsatok asztaltársaság s mozg. bizottságokat és buzdítsatok egymást úgy a mint a fenti levélben buzdított bennünk a küzdelem-, kitartás és összetartásra a »Vendéglosók Lapja« tisztelt szerkesztője Ihsz György ur. a kinek szíves és őszinten kész támogatásáért, a melyben ügyünknek reszesíteni fogja; a tiszta hálaérzetűl őszintén, áthatott szavakban nyilvánítsuk köszönetünket.

Für Gyözö.

KÜLÖNFÉLÉK.

Előfizetőknek!

Felhívjuk mindazon t. előfizetők figyelmét, kiknek előfizetési május hó 10-én lejárt, hogy az előfizetést megújítani és azt azonnal beküldeni sziveskedjenek. Az előfizetést megújítóknak lapjába postautalványt mellékelünk.

Előfizetési ár: Előfizetési ár külföldre:

Egész évre . . . 6.— frt.	Egész évre . . . 6.80 frt.
Félévre . . . 3.— „	Félévre . . . 3.40 „
Negyedévre . . . 1.50 „	Negyedévre . . . 1.70 „

AZ „UJ KOR“

szerkesztősége és kiadóhivatala

Szeged, Poigár-utca 17.

Az országos nyugdíj-egyesület f. hó 11., 12-én alakult meg Debreczenben a következő tisztakkal: Elnök: Stadler Károly, alelnökök: Nérey Dezső és Bokros Károly. Igazgatósági tagok: Glück Frigyes, Petánovits József, Kommer Ferencz, Schwertczky Gáspár, Drexler Béla, Prindl Nándor, Steiner Sándor, Sztanoy Miklós, Mitrovicz Adolf, Lörincz Elek és Gaál Andor. A felügyelő-bizottság rendes tagjai: Francoil Lajos, Harkai Mór, Löwenstein Nándor, Illits József és Skoupl József. Póttagok: Hanusz Béla, Páris Vilmos és Haser Fülöp. A nyugdíj-egyesületnek hivatalos lapja a főváros részére lett a »Vendéglos« újság, a vidéknek a »Közérdek«. Mindeztán a mi kis megjegyzésünk van csak ez utóbbiakra szorul. Bokrosék ugyanis az egyedüli magyar lapot (s amelynek czélja van) a »Vendéglosók Lapját« mellőzték, (mert ez mint magyar, egyenes szókimondó) és helyette megtették a szász lapot hivatalosnak. De talán majd a ny. i. életre-kelésénél a pénzéri karnak is lesz egy kis odaszólása és ez majd bizonyára oda fogja mondani: ho, ho, nem oda Buda. A »Közérdek« szerkesztőjének, Than Gyulának

pedig ez volt az elismerés azért a hosszú időig folytatott harczáért, melyet vitt a nyngdíj-ügy megválosulása érdekében. A kongresszust dirigálók mind elfeledték, hogy azért Thannak egy kis szóbeli elismerés is járna, vagy mi a szösz . . . Hja, de így vagyunk; ahol valaki a saját érdemtel érdemelt akarja előtérbe tolni és elismertetni, ott az igazi érdemtel képtelen észrevenni a tétlen és hallgató tömeg . . .

Nyelvében él a nemzet . . . Becess lapjának 9. számában „Nyelvében él a nemzet” cím alatt közleményre vonatkozólag a következőket bátorodom bekiáltani:

A „Temesvári Kellner-Verein” ugyanis a múlt évi közgyűlésre meghívta a t. tag urakat és azok teljes számban meg is jelentek. A megjelentek között ott volt Tóth Kálmán, Szegeden is előnyösen ismert főpinczer, ki a „Temesvári Kellner-Verein”-nak még akkor mint fiatal tagja, természetesen még nem ismerte az egyet viszonyait, tehát szózatlan maradt. A gyűlés közé valaki felkiáltott: „halljuk Tothot!” Ez fel is állt és elkezdett persze magyarul beszélni (mert a többiek mind *nemettől* beszélnek és a jegyzőkönyvet is *nemettől* vezetik). De ahogyan egy pár szót kiejtett, nagy vihar tört ki a gyűlési teremben s egynehány kivételével mindenki azt kiabálta: „Er soll nach Szegedin geh'n Ungarisch rehi'n.” (Mert Tóth ur Szegedről jött Temesvárra). Ő tehát fogta a kalapját is a faképnél hagyta oket.

Ez év első negyedében is tartott a „Temesvári Kellner-Verein” egy „Krentzen”, mi okból a „Comité” össze is ült, annak megbeszélésére. Meg is beszéltek a dolgot és a hirdetmény megrendelésére egy vendég (mint már a „Comité” tagja) ajánkozott, a kit a „Comité” ezzel meg is bizott. Egy néhány nap múlva jelentek a lepedő nagyságu hirdetmények ezen kezdő szavakkal: „Psz! Schani, wass ist mit mein Einspener in savt.” „Ich hab' kein Zeit, tanze gerne mit dem Kredel.” Ez volt a hirdetmény bevezetése.

Természetesen az összes Temesváron levő magyar érdemű szaktársak közt (ami pedig nagyon kevés van) ezen ostobaságos német ész bölcs megnyilvánulása elég megbotránkozást keltett és kiki a kapott meghívóját vissza is küldte.

Végre elérkezett a „Krentzen” napja. A kezdet 9 órára jelezzé és én több kartszámom csak 12 órákor, üzlet után mentem, s a legnagyobb meglepetésemre az a helyiség, a hol a „Krentzen” tartották, már zárva volt. Képzelteti t. szerkesztő ur, hogy milyen jól sikerült akkor is a „Temesvári Kellner-Verein” „Krentzen”-je.

Tisztelettel
F. R.

A Győri Pinczer Asztal-Társaság bucsuja Dreiszker Miklósiól.
A „Győri Pinczer A. T.” Dreiszker úrtól, afeletti sajnálkozásunknak adva kifejezést, hogy körülökből távozott, a következő szép és megható szavakban bucsuzik:

Szeretett jó barát és pályatársunk!

Szomorú és nehéz érzetek szorítottak keblünket, midőn a szomorú hír tudomásunkra esett, hogy körülökből távozni kész. De mégis e keblet szorító érzeményink nehéz hatása alatt bár csak egy pillanatra is, kétédesbe merült lelkünk előtt feltűnt egy csilámsugárhoz hasonló, mely a fájó hatásokon keresztül törve, mtntegy megnyugodva estünk a reménykedésnek ezen édes vigaszába, hogy: lát ha tán te még se távozol? . . . Fájdalom e reménység beteljesületlen maradt. De mert a példaszó azt mondja, hogy a megtörténtet meg nem történni tenni nem lehet, mi is, bár sajo szívével, beletörődünk a változhatatlanba. És midőn egy-egyest távozásodat fájjaljuk másrészt örömrünkre szolgál e jó esőleg tölt el bennünket az a tudat, hogy jelen állásoddal egy olyan állást nyertél el, a mely által e pályán folytatott küzdelmek mindszébb és nyugodtabb jövő felé viszik t. hájad. Ezt és ehhez

hasonló több szívbeli jó és szerencse kívánatainktól kísérve küldjük utánad lelkünknek szálló gondolatját s míg bennünk a kesergő érzetek árjában meg-meg merül, addig ajkainkról mint egy álomszerűen lebbenek el e bucsuzók . . . A viszontlátásig! Isten veled jó barát, Isten veled szeretett pályatárs! . . .

A Győri Pinczer Asztal-Társaság.

Szomorú sorsot ért vendég. Glaz János Újvidéken tekintélyes tüzeltel bíró és vagyonos vendéglős a múlt hét elején egy Budapest felé induló gyorsvonatra váltott jegyet, a miről lehet tán hozzátartozói mint se tudtak. A Budapestten kiszállt vendéglős össze-vissza járkálva, éjjelre egy a Budakeszi uton levő „Veronikához” címzett vendéglobé szállt, hol is az a szándéka kerekedett, hogy a vendéglobével egy szobába hallhasson. Midőn pedig a már nem éppen fiatal vendéglobés ezen kívánságát kereken megtagadta, a vendéglobés elkezdett dühöngeni és tömi-zuzni készül, ha erre, a gyorsan figyelmesé telt rendőrség ott nem terem, a kik aztán látva, hogy örülten van dolguk, annak módja szerint jartak el és vitték be a megfigyelő-osztályba, honnan másnap az Angyalföldre szállították. De mint levelezőnk írja, már majdnem teljesen helyre állt a beteg elméje és remélhető, hogy pár nap múlva már ismét üzletben fogják látni és (teszi hozzá megjegyzésképp) remélhető, hogy már ezután nem fogják látni naponta 40 frócsost inni . . .

Személyi hír és helyváltoztatások.

Dreiszker Miklós ügyünk igaz és rendithetlen híve és nagy mozgalmistánk f. hó 15-én vette át az „Angol királyné” szálló l. em. szobafőpinczéri állását Budapestben.

Merkly Lajos szaktársunk a győri vasuti vendéglo I. oszt. f. állását, Dreiszker Miklós helyét f. hó 12-én foglalta el. A nagy előd hű utódját ószintén üdvözljük és kívánunk neki sok szerencsét . . .

Pimperi János, Beszterczen a Schalling szálló volt főpinczere és ügybarátunk e hó 14-én Budapeszre utazott.

Iffy Cidlik Ferenc közismert és szeretetben álló főpinczer kartszámunk f. hó 15-én vette át a „Hétválasztó” szálló ettemi főpinczéri állását.

Posánki Emil úgylivünk Zimonyból Herkules fürdőre utazott, hogy a f. hó 15-én megnyíló Roth vendéglobben alkalmazásba lépjen.

Pápai a Griff-szálló főpinczéri állását Cidlik József úrtól Kárász J. t. szaktársunk f. hó 17-én veszi át.

Cidlik József szaktársunk a pápai A. T. létrehozója f. hó 17-én Kis-Czellba s onnan e hó utolján Vihnye fürdőre utazik.

Neu Desző a budapesti Pannoniában volt éthördő és ügyünk lelkes híve a pápai Griff-szálló szobapinczér és éthördő állását foglalta el.

Hirschl Gyula úgylivünk kartszámunk és a szegedi A. T. levelezője Herkules fürdőre utazott.

Schwarz Ignác ifju szaktárs, ki a szegedi Proféta szállóában volt hosszú ideig alkalmazva, a csizi kurt-szalomban foglalta el állását mint éthördő.

Blau Sándor a szegedi pinczer A. T. kezdetől volt tagja, legutóbb ellenőre és az összejöveteleknek leg-hívebb látogatója Jászberényben a Lehel-szálló kávéházában foglalt állást.

Schwarzopf Gyula úgylivünk szaktársunk Ungvárról Szegedre érkezett.

Veiszmann Ignác, a nyiregyházi Korona-szálló szobafőpinczere f. hó 15-én utazik balaton-almádi fürdőre s veszi át főpinczéri állását. A nyiregyházi alakuló mozg. bizottság egy lelkes társ és oszlopok tagját veszette el benne.

Meghalt az öreg Karikás Mihály f. hó 14-én reggel 5 órakor 80 éves korában . . .

Az összes magyar lapok kivétel nélkül hozták a szomorú gyász-
hírt és emlékeztet meg az öreg „Miska bácsi” magyarrosságról,
jószeréről és érdemeiről. És valóban erre ő rá is szolgált minden
tekintetben. Ő előtte még Budapesten magyar vendéglős és könyha
nem volt. Magyar étlapot legelőször csak az ő vendéglőjében láttak.
Asztalán családian kívül rendszeren 10–12 szegényebb sorsú diák
étkezett. A jószívűség, a szegényebbek iránti szánalom, az emberi
szerelet magasztos erényei mind párosultak és nyilvánultak az egyszerű-
ségében nemes és nagy lélekben. Törzsvendégei, kik a művelt társadalom
minden rétegéből voltak; magyaros konvulzián kívül ezért is
szerették és tisztelték oly annyira a jó öreg urat „Miska bácsi.”
És midőn a gyász óra bekövetkezett a kegyelet hatástalanul egyet
sem hagyott azok közül, különösen pedig az írók, a boldogultnak
mindig legkedvesebb vendégei, — mutatnak ki azon őszinte részvételük,
hogy a lapokban oly szépen emlékeztek meg érdem és nagyságát
méltaiva a magyar vendéglős, koremsárosok valódi mintaképe Karoly
„Miska bácsi”-nak . . .

Az életében jótékony cselekedetek gyakorlásában **hüsnél**
és nemes szívében gazdagnak — Áldás és béke poraira . . .

Jó mulatságot! . . . Alakulnak a Pincéz Asztal-Társaságok és
pezsdül az élet. Az előbb minden magukba zárkozt: pincézerség
közlekedni egymáshoz, kártárs a kártárs megismeri, kölcsönös baráti
viszony fejlődik ki közöttük s ha a megismerkedettek mind egy helyen
vannak, eszébe jut ennek is, amannak is, hogy ők is csak mint a
többi születtek lenyék gyakorolják a napi életet és küzdelmek, fáradság
azért; tehát nekik is csak épp úgy van részük, mint a többinek azon
föld „jutalomnak” nevezhetőben, mely legalább is egy-két órára gondot
és küzdelmet felejtet velük. Ez pedig nem más mint a társas együtt-
léből kifolyó vigámi és mulatságok rendezése. Az öröm hatása mellett
lélek és szívemesítő ez, ha tudjuk, hogy annak célja van,
vagyis azt mi ez és szándékából tessük. A kis-czelli P. A. T. t. szak-
társaink is ezből indultak ki, a mikor a f. hó 19-iki mulatság meg-
tartását határozta vették. Igazi szíkvánatunk, hogy az erkölcsi
hasznon kívül az anyagi siker mellet nagyobb és több legyen. A meg-
tartott mulatságra a következő meghívó bocsátott ki:

Meghívó. A kis-czelli pincéz-asztaltársaság 1898. évi május
hó 19-én a létesítendő országos pincéz-egylet javára a „Hungaria”
szállóba kerthelyiségében tombolával egybekötött zártkörű **kerti
mulatságot** rendez, melyre t. Uraságod és becses családját tisztelettel
meghívja a rendezőség nevében: Gauth József, Hubert Pál, Zámbo
István, Mizeri Károly, Stöger Miksa, Porkoláb László. Belépő-díj:
személyenként 50 kr., családjegy 3 személyre 1 frt. Felülhízetések a
játékonyczél javára koszonettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.
Kezdeté este 6 órakor.

**Ósdi nézeti vagy honnan fu, a szél, és a csukovits
budapesti 9-iki értekezlet.** Siposs szip, Ruisz tüzél és Csukovits
hivogtja a Royaltái értekezletre a szakrtars urakat. A Royal-szálló
pinczehelyiségében össze is jött egy szinte feltűnő számú társaság,
köztük a budapesti szakrtarsak legelőkelőbbjei, hogy azon a létesítési
terve vett O. P. E. eszméjét megvitassa, helyezkedjenek, ki-ki a
magó álláspontjára. A díszes gyülekezeten ott voltak: az O. P. E.
létesítési érdekében már annyit tett és fáradozott s a nagy műveltség,
különböző tovább időző és tapasztalatokat szerzett T. Berkovitz J.
ur az A. T. elnöke. A budapesti pincéz-egylet egyik főembere s jelenleg
a ny. i. b. tagja Mitrovátz A. Az „Ujkor”-t legszorgalmasabban olvasó
és az O. P. E. mindenként előtt akaró Szommer F. Az O. P. E. eszméje,
őszinte híve Ádám J., Böhm L. és Schwarcz L. A pécsi Siposs,
a haragos mozgalmista Ruisz, Flor Gy. az „Ujkor” szerkesztője, Tardy
G. a pincézerek poétája és sok mások. Az A. T.-ot, később még
Ihász György a „Vendéglősök Lapja” tisztelt szerkesztője tisztelte
meg. megjelenésével, a kinek is az A. T. több kiválója azon szíves
megtiszteltetéséért ezen a helyen is őszinte köszönetét nyilvánítja.

De kezdődik az ület . . . Berkovitz J. ur az A. T. elnöke
megharangozza az üveget és megnyitottnak jelenti az összejövetelt.
Az elnök bevezető és megnyitó szavai után meghatádon cseszteli a
pincézrség jelen horribilis helyzetét, a tovább már tarthatatlan állapo-
tot és ajánlja melegen az O. P. E. eszméje elfogadását mint a
mozgalmi-bizottság megalakítását és legott a m. b. elnökévé kinevezi

Mitrovátz A. urat. Mitrovátz A. Koszónettel veszi az elnöki tisztet és
a belje feketéket bizalmat, de őt egyelőre még visszatartja, valami
és hogy ni, azonnal meg is mondta. „En t. i. az O. P. E.-et nem csak
ődhajtom, de akarom is és feltétlen híve is vagyok, valamint hogy tagja
is leszek, de egyelőre azon kénytelen kijelentést vagyok kényserre
tenni, hogy én az ódonságoknak még nagyobb híve vagyok. Hogy
pedig ezen szavaimat tények által is bizonyítsam felkérek itt valakit
tisztellel, hogy holnap jöjjön velem a lakosomra és ott fog látni
egy pár 48 előt; rozsdás kordován csizmadt és egy kopott biciklit a
melyeket egy jó barátom bizott rám megőrizés végett. Mért? Mert
én az ósdi és régiségeknek (az újat gyűlölve) őszinte híve vagyok.
Ebből kifolyólag tehát az O. P. E. eszméjét — mivel az új és
haladást jelent, nem fogadom el és az ellen küzdök, bár annak híve
vagyok (hanem talán Szt. Mihály napig megmondolom magam, tévé
hozza) . . . Szommer F. szavaival az előtte szóló ellen élesen kikel
és azt mondja, hogy ő ebben a nagy és fontos pillanatban elítél minden
ósdi nézetet és régi felfogást.

Még valakit az „Ujkor” szerkesztője mondott és kérte Mit-
rovátz urat, hogy tessék inkább most mozogni, ne Szt. Mihálykor. Az
A. T. elnöke és valamennyi tagjának pedig indítványozta, hogy fordítsák
ki az Überezhert és legyen az A. T.-ből mozg. bizottság. Aztán pedig
1, 2, 3 ajánlta, hogy minden kerületben szerveztesen az O. P. E. azaz
a mozg. bizottság. Az A. T. ezen indítványt még el is fogadja, de
felől Szommer F. és szavaival erősen kikel az előtte szóló ellen,
hogy ő ezen nagy és fontos pillanatban elítél minden mozgalmi nézetet.
A pécsi Siposs akart volna még valmit szólni az O. P. E. alakítási
érdekében, de ennek színté utjába állt Szommer F. ezen kijelentéssel,
hogy e nagy és fontos pillanatban en éltelek minden O. P. E. ala-
kítási nézetet. Sok-sok helyes és hasznos munkát lehetett volna még
végrehajtani és teremteti ott a lefolyt percek hatása alatt nagy
alkotásokat, ha ki nem világosul, hogy a nézetek egymással bírokra
kelve csapkoztak egymast folytonosan földre a gyűlés alatt, Végül is
az A. T. elnöke az összejövetelt megsemmisítettnek nyilvánítás és
azt újból a f. hó 13-án kitűzti határozattal. Az A. T. tagjai ezt
lelkesen tudomásul véve távoztak és oszoltak szét reggel 2 és 4 óra
között. A f. hó 13-án megtartott értekezletről fennebb.

A szegedi pincézrség köréből. Szegény Hegyháti
Sándor a hogy a debreczeni kongresszusról (mint sok nyelvnek mondják: választásról) hazra érkezett, akár
csak a szunyogok a nyári alkonyokat, rohantak meg a
telefonon. Mindenki a választásról tudakozódott. Ki lett
az elnök . . . ? Ki lett a . . . biztosított összeget kifizető?
Igaz-e, hogy Bokros Károly nem fogadta el az elnöksé-
get? stb. De kérem még azt is en tölem akarják meg-
tudni, hogy hány üveg pezsgő fogyott el a választáson,
panaszokdott Hegyháti ur. Pedig ez még csak semmi
nem volt az A. T. kérdésösöködekéhez. Még ejjel is
fel-felzavartak az ügybuzgó kártarsak. Mi lesz az A. T.
összejövetelével? . . . Ugyanis már kétszer nem volt ez.
Ennek mind csak a debreczeni választás az oka, nehe-
zedtek sokan. Nem is csillapodtak az izgatott kedélyek,
csak mikor Randvégh József elnök örömet fejezte ki
a tagok nagyszámú megjelenése fölött és az összejövetel
megnyitottnak nyilvánította. A legutolsó ülésről fel-
vett jegyzőkönyv felolvasása után titkár szomorodott
szívvel jelenti a végrehajtó és ellenőri leköszönéseket.
Pandula Lajos ur, a mufkóri értekezletet megválasztott
végrehajtó ugyanis távozófélben van Szegedről. Blau
Sándor, az összejövetelekről soha el nem maradt tag
és ki az ellenőri tisztet nyerte el példás magaviselet
s eltalált közbe-közbe szólással által, — pedig már el is
távozott. De mivel tán e két utóbbi állás: végrehajtó s
ellenőri kis félremagyarázatokra adna okot, rövidden
ismertetem azokat. A későbbi időben az idegen szólosok
és az ezért járó elmarasztalások oly szaporak voltak,
hogy a pénztárnok ezek behatására kevésként bizonyult.
Pláne, mikor még oly tünetek is kezdtek mutatkozni,
hogy soknak a zsebéből kifogyott az apróság és

az elmarasztalással adós maradt. Ladányi Ede szokta volt ezt tenni, a kinek rendszeren egy-két korona kevés volt a bírságfizetésre és ennyivel még adós maradt. Ho-hó uraim, nem oda Buda, válaszszzunk végrehajtót, a ki az elmarasztalást fizetni nem akarót megékezkévalja. Így lett a legelső végrehajtó Pandula Lajos (kinél Ladányi az első alkalommal 7 szerelmes levelet tett le zálogba, hogy elfogyott az aprópénze) és ellenőr Blau Sándor. A mostani összejövetel pedig titkos szavazatok útján egyhangúlag megválasztotta Zsitke Ferencz, Tisza szálló főp. ellenőr, és Lencsés M. végrehajtónak. Az új tisztviselőknek — örömmel konstatálhatjuk — volt elég teendője. Ladányi E. és Szabó József tag urak, Schwarzkopf Gy. ur szíveséggé folytán folytonosan botlottak és ment nyakukra a végrehajtó. Hanem Ladányinak máma a bírság nem került még koronájába sem. A multkorokban ugyanis rendszeren rákezdett egy-egy német kuplára, most meg ezt mellőzve, Tardynak boros költeményét — a melyet Tardy G. egy áprilisi összejövetelen szavalt el, — tanulta jól be és szavalta még hazamenetökben is. A Ladányi E. által betanult költemény a következő:

Bordal — Tardytól.

*Csendüljön meg a tell pohár kezünkben,
S gyuladjon az öröm kéje keblünkben;
Hogy az érzet, mely a szívet láplálja,
Olyan legyen, mint az égék fájlója.*

*Legyen kedvünk, mint a kádár hordaja,
A melyből még bor be és ki nem folya;
S a barátság, mint e pohár tiszta bor,
Vagy buzgó forrás, a melynek habja forr.*

*At a földet, a mely ily jó bort terem,
Mint a melyet jelen emel jobb kezem,
Aldja meg a nagy égeknek szent ura,
Hogy jóvőre legyen még több s jobb bora.*

*Terejmen e föld mindent bőven, dusan,
Hogy ne éljen a magyar soksem busan.
Hogyha pedig a gond búra, bajra jár,
Mint e kézbe most, legyen tell a pohár.*

Végül az asztaltársasági jelvények jövén szóba, többek hozzászólása után elhatározottat, hogy azok színe (több vidéki asztaltársaság kivánsága szerint is) a nemzet színeivel megegyező legyen.

Levél György József főpinczér urnak

Kecskemét.

Kedves barátom!

Nem habozunk egy pillanattal sem annak kijelentésével, mintha te a pinczér-asztaltársaságot nem akarnád megalakítani, vagy annak fontosságát nem tudnád elképzelni, sőt meg vagyunk győződve, hogy a te nemes, tiszta lelkedben, szavunk ezuttal is, mint mindenkor, visszhangra talál, s hisszük, hogy most is arra fogsz törekedni, hogy ez minél előbb létrejöhön. Mert erre legjobban te vagy hivatva, a mennyiben ismered az itteni viszonyokat. Személyedet pedig minden alantosod csak tisztelni tudja. Nézd, az idő halad, az Ujkorban pedig majd itt, majd ott egy-egy új asztaltársaság ad hirt magáról. Nekünk ez fáj, hogy az alföld eme paradicsomában aluszunk, mint a lajhár s csak az emlékezik meg rólunk, a ki véletlenül ide téved, vagy dolga van itt. Hárt mért vagyunk mi a sorsnak ily mostoha gyermekei? mért nem emeljük mi is characterunkat arra a színvonalra, a mely minket méltan megilletne . . . hiszen vannak közöttünk is tiszteletre méltó emberek, kik ra-

jongnak minden nemesb elvű: csak penlitsd meg azt a hűrt, melynek malasztja szívhez szól, s rágd be a tudatlanok szájába a valót, hogy megjellejék annak édességét — meglátod, nem lesz egy sem, a ki nem fog követni, ha mindjárt a tűzbe vinnéd is őket! ámdé a hallgatóság! ezt nem fogja megutálni senki.

Jószikám! ne érts félre, nem akarunk mi téged kérdőre vonni, ezt nem is tehetnők, a mennyiben nem vagyunk erre hivatva, sem tanácsot adni nem akarunk, ez csak gyengéd figyelemzetés arra nézve, hogy az asztaltársaságot minél előbb meg fogod alakítani, és hogy téged, mint annak elnökét üdvözölhessünk.

Kecskemét, 1898. május hó.

Tisztelő barátod

Báú Dezső.

Szerkesztői üzenetek.

Az előzőtökön kívül csakis azoknak válaszoltunk itt, a kik evelükben 5 kros helyéget mellékelve küldték be.

Előfizetőink: Lakas és üzletviteltoztásaink, hogy a lapkiadás fennakadást ne szenvedjen, az új címet kérjük azonnal beküldeni.

Az *Aszt-Társaság és utazási bizottság jegyzője és titkárjai* felkérletnek tisztelettel, hogy a városukban előforduló üzlet és helyváltozások, valamint a szaktársak hovatuzaitasát a szerkesztőséggel tudassák, hogy ezáltal a kartársak hollétét mindenki és mindenkor tudhassa. A beküldött tudósítást mint szakhírek lapunk szerkesztőségébe czimenzdök.

Sípss. A Bécsi kávéházba nem volt időnk menni, de a jövő szám megjelenését ott leszünk.

M a szállodás. Igen, teljesen igazva van, a klíkk tervezett és a klíkk végezett. Persze, hogy mi se vettük komolyan. Olyan az, mint mikor a szobrász művét teljesen elkészítette és a teljesen kész műnek a feje még mindig hiányzik. A *járárs név* szinte ez hasonlít. A nevezett lap hivatalosiájával tüntettek lúszk éntem. Igaz, hogy nem jól tett *most*, de mindez mire vagy köveketetni: hogy a liberalitást, a loyális igazságot egy kis érdek hásonkérnt nem hallgatta el. Azt az egyent pedig es nevezetesen, ha az az egyén egy oly lap szerkesztője, a ki lapjával a közérdekért harcol, ezért nem csak megbecsülni s lapját partolni, hanem iránta mindenkor ózinate tisztelettel kell viselkedni. Mint fennebb, különben az Ön nézete a miénkkel és a legtöbbével, egy.

Fronner D. Jövő számunkba jön. Konceptió kitünő.

Knoskó. Most idő, de még hely se volt. de jövő számban már lesz.

Pankovits London. Az összes honf-társak czimeit pontosan összeírni kérjük. Az érkező és távozókról pedig néha tudósítást. Kik vannak most mind Londonban? Üdvözlétkéért a nevezett m. b. nevében fogadják ózinate köszönet-viszont hazafüü üzletünk.

Sastarits. Még semmi sincs?

Maier V. Brassó. Az olyanokat semminek nézzük s legkevésbé sem vesszük őket figyelembe. A fő, hogy az értelmesség értsé meg. A további hírt várjuk. Meg vannak-e a lapok?

Walf K. K. Ment express!

Schwarz M. A. Még semmi újabb?

Schwarz J. Csiz. Még kapta-e?

Libentrit K. Tiszteünk, tudomással vetiük.

Posánko E. Kuldjük.

Hirschl Gy. Érteket-e már? A szent ügy a fő!

Kalmár F. Levél ment s b. figyelmetlén arra . . .

Fronr. E. London. A másodszori ment-e már? Amazokat bizonyosan Spanyolhonba vitte a hajó s gondolva, hogy tin cleségét tartalmaz, vissza se küldték. De hát legyen, ennyit mi is áldozunk a háborúra . . .

T — a kávéház. Ejnye no . . . Ön nem a mi Pósunak gondolja. A mi Pósunakot ön nem ismeri. O — taktikus, de sokkal jobban tudja birkinél, hogy ezt hol kell felhasználni. Hogy a nagy fejek meghajoltak előtte? Mi értjük, s ha továbbra figyelemmel fog bennünket kísérsi (s a Vendégl. Lapját is) ön is meg fogja ezt tudni. Hja, ezt mások is tudják: Cserobogár, sárga cserobogár . . .

Tobbenek. Csak kis türelmet. Egezer boldogság. Nagy közönség. Ejfeli harangzó, mihélyt kész vagyunk az A. sz. tervezet közléssel, már is jönnek. A tiszteletet átadjuk Minden Tamásnak. O jól van, nem beteg, csak boszankodik, hogy nincs hely neki.

Bócögő. Mi van ott?

Tisz. Nincs hely. Jövő számban.

KIADÓHIVATAL:

Schulhof Károly könyvnyomdájában (Kölcsey-utca 7. szám.)

A MAGYAR ORSZAGOS PINCZÉR-EGYESÜLET ALAPSZABÁLY-TERVEZETE

(Folytatás).

72. §. Orvos.

Az egylet megbetegedett rendes tagjainak gyógykezelésére egy budapesti orvost szerződött, ki aztán a betegeket kezelni ingyen és bizonyítványokat állít ki.

A gyógykezelés nem terjed ki azon betegekre, kik a kórházban gyógyúpoltnak.

Az orvos köteles évenként az általa gyógykezelt betegekről a betegség megnevezése és a kezelés tartamának megjelölésével egy kimutatást az egyleti elnöknek betérjeszteni.

A fiókok székhelyén ugyancsak egy-egy orvos szerződött, kik a náluk jelentkező betegeket megvizsgálják, kezelik esetleg kórházba utalják s tartoznak ugyancsak évenként betegkimutatást betérjeszteni.

A szerződéseket a vidékek vezetői kötik meg, a mit az elnök jóváhagy és utalványozza a tiszteletdíjjakat.

73. §. Szakbiróság.

A közgyűlés által 1 évre megválasztott 11 tagu szakbiróság az egyleti tagok és illetőleg a pinczér és főnöke között felmerült sérelmek orvoslására szervezettelik.

A szakbiróság áll: az egylet elnökéből mint elnökből és 10 béke tagból, melyből 5 főnök és 5 pinczér. Egyenlő szavazás esetén az elnök dönt.

A tárgyalás menetéről jegyzőkönyv vették fel.

74. §. Önképző-kör.

Az önképző-kör számára az egylet elnöke az egylet helyiségében egy külön termet rendeztet be és beszereszteti az önképzéshez szükséges tárgyakat és eszközöket.

Az önképző-kör helyiségeire Budapesten felügyel a háznagy ki is leltárt vezet a tárgyakról és berendezésekről.

Az önképző-kör helyiségei a tagok részére egész nap nyitva állanak és pedig reggel 8 órától este 12 óráig.

Az önképző-kör számára a háznagy házsabályzatokat készített és azt a helyiségben kifüggesztte.

A tagok kötelesek a házsabályoknak engedelmeskedni.

A fiókokban az önképző-kör az iroda vezető felügyele alatt áll. (II. fejezet. 4. rész. 47. §.)

75. §. Egyleti szolga.

Az egyleti szolga első sorban az elnök részére van felfogadva; de ő végzi az összes oly természeti megbízásokat, melyek a tisztviselők által nem teljesíthetők, minélfogva tartozik az összes tisztviselők megbízásait (fűtés, világítás, szellőztetés, postahordás stb) teljesíteni.

A szolga csak nőtlen ember lehet, ki fizetésén kívül az egylet helyiségeiben lakást is kap.

V. Fejezet.

I. rész. Főfelügyelő.

76. §. A főfelügyelő nem tagja a központi igazgatás tisztikarának s közvetlenül s csak az elnök alá van rendelve; mégis a központban tartózkodik s ott van állomási és külön irodája.

A főfelügyelőnek alá van rendelve a központi elhelyező-iroda és valamennyi fiók.

Főfelügyelő kizárólag szakképzett egyn lehet.

Kötelessége és hatásköre:

a) az elnök utasítására meglátogatja az összes fiókokat, vagy csak azokat, a melyeket az elnök megjelölt;

b) megvizsgálja a fiókvezetők működését és az irodavezetést;

c) megtekinti az önképző-kör helyiségeit;

d) a házsabályok betartását illetőleg magának meggyőződést szerez;

e) meghallgatja az egyleti tagok panaszait s azok orvoslása iránt intézkedik;

f) meghallgatja az iparfőnökök panaszait s esetleges sérelmeket orvosolja vagy orvosoltatja;

g) a vizsgálatról és az esetleg észlelt szabálytalanságokról jelentést tesz.

A főfelügyelő intézkedik:

a) hogy a szakbiróságot a fiók helyeken az irodavezető összehívta;

b) hogy az irodavezető esetleges megbetegedése által az iroda működése fennakadást ne szenvedjen.

2. rész. Fiókvezetők.

77. §. Be- és kijelentő osztály és elhelyezési iroda.

A fiókok nincsenek területhez kötve, vagyis nincsenek körzetek, minélfogva elhelyezési és nyilvántartási működésüket korlátlanul az egész országban kiterjeszthetik.

A fiókok élén egy-egy irodavezető áll, kik a 63. §. értelmében végeztek a tanfolyamot.

A fiók teendője és hatásköre ugyanazonos lévén a központi irodavezető hatáskörével és teendőjével az ide vonatkozó általános rendelkezések a 74. §-ban foglaltaknak.

78. §. A fiókok vezetői a fiók helyiségeit lehetőleg egy vendéglőben bérlik és helyezik el a 43. §-ban körülírt cél érdekében.

80. §. A fiókok vezetői egyuttal az egyleti szaklap tudósítói, miért is kötelesek mindennemű üzlet-változást és szabkéli híreket a lappal közölni.

81. §. A fiókok vezetői kötelesek a betegeket időközönként meglátogatni és észleleteikről az elnöknek jelentést tenni.

VI. Fejezet.

I. rész. A tisztí kar fizetése.

82. §. Az egylet azon tisztviselői, kik tisztüket nem tiszteletből töltik be s a szolgálat minőségénél fogva egészben vagy részben foglalkozásuktól elvonatnak, az egyesület veszerlő évi fizetében vagy tiszteletdíjban részesülnek és pedig:

1. az elnök évi tiszteletdíja . . .

2. a pénztárnok évi fizetése . . .

3. a pénztár ellenőr évi fizetése . . .

4. a jegyző évi fizetése . . .

5. a főfelügyelő havi honorariuma . . .

6. a háznagy havi honorariuma . . .

7. a könyvtárnok évi honorariuma . . .

8. az irodavezető évi fizetése . . .

9. az irnok napi díja . . .

10. a főfelügyelő évi fizetése . . .

11. a fiókok vezetőinek évi fizetése . . .

12. az orvosok évi tiszteletdíja . . .

(Vége következik.)

p) a pénztárnok, ellenőr és elhelyező-irodák (fiókok) vezetői által leteendő biztosíték nagysága és elhelyezése iránt határoz;

q) a fiókok szaporítása vagy aszaptása iránt határoz;

r) 10 tagu szakbizottságot nevez ki egy év tartamára, s) meghatározza a jogtanácsos évi üszteletdíjait;

t) megválasztja a tisztikart;

u) rendes tagok évi tagok évi tagdíját évről-évre megállapítja;

v) ingatlanokat vásárol;

w) megállapítja az egyleti szaklap évi szubventióját;

x) a választmányból 2 tagu számvizsgáló-bizottságot jelöl ki egy évre.

66. §. Választmány.

A választmány, a közgyűlés mint erre jogosított igazgatási testület által, az egylet ügyeiben való eljárásra 1 évre kiválasztott tisztikar.

A választmány 50 tagból áll az elnökön kívül és pedig:

a) az alelnökből;

b) a másodjegyzőből,

c) a másodfelügyelőből,

d) a másodkönyvtárnokból,

e) 40 rendes és

f) 6 póttagból, kik mind a budapesti tagokból választatnak.

A választmány tagjai csak a Budapesten állandóan lakó tagok lehetnek. Budapestről eltávózó tag helyett más választandó.

A választmány minden negyedévben egy rendes, azonkívül pedig valahányszor szükséges, rendkívüli ülést tart.

A választmányi ülés összehívása az elnök által legalább 8 nappal az ülés előtt meghívó-jegyek útján a tárgysorozat kitüntetésével történik.

A választmány határozatképes, ha az elnökön kívül 20 tag van jelen.

Ha az első összehívásra határozatképes szám meg nem jelennek, úgy 8 napi határidőn belül új ülés hívandó össze, melyben az első alkalommal hirdettet tárgysorozat felett, tekintet nélkül a jelenlévők számára, érvényes határozat hozható.

Az üléstartás a helybeli és a vidéki hírlapok, az egylet közlönye útján közhírré teendő s a hirdetmény egy példányát az egylet és a fiókok helyiségében kifüggesztendő.

67. §. A választmány tárgyai és hatásköre.

A választmány hatásköre minden, a közgyűlésnek fenn nem tartott ügyekre terjed ki, nevezetesen:

a) kezeli az egyesület vagyonát,

b) határoz a tagok kizárása felett; melyekben azonban felebezzni lehet 14 nap alatt a közgyűléshez,

c) nyilvántartja az egylet tagjait s a jegyzőt a törzskönyvvezetésben felülbírálja,

d) a szükséges berendezéseket, úgy a központi mint a fiók helyiségek számára megszerzi s azok leltározását a leltárvezetővel eszközölteti,

e) az irodalmi műveket, folyóiratokat megrendeli s árúkat utalványoztatja;

f) a fiókok irodái átalányát évenként megállapítja;

g) kinevezi és felmentheti a fiókok vezetőit;

h) az évi előirányzatot összeállíttatja a számvéve-
osztály által;

i) a pénztári számadásokat negyed évenként átvizsgálja, a pénztárt rovacsolttatja s jelentéseit az év végén a közgyűlés elé terjeszti;

j) előkészíti a közgyűléseket és a választásokat;

k) végrehajtja a közgyűlés határozatait;

l) gondoskodik alkalmas egyleti és fiókhelyiségekről s azokat szerződésileg kibérelti és utalványoztatja az elnök által a házberéket;

m) meghosszabbíthatja a betegsegélyező időtartamát 1 éven túl;

n) meg szabja a folyó segélyezések időtartamát;

o) a pénztár ügyrendjét jóváhagyja;

p) végzi általában mindazon ügyeket, melyek az egyleti életre s az egyleti vagyon és jövedelem kezelésére vonatkoznak;

r) rendelkezik az egyleti jogtanácsos és orvos fölött.

A választmányi ülés évről jegyzőkönyv veendő fel, mely az elnök és a jegyzőn kívül az ülésen jelen volt és ott megjelölt 2 vál. tag által hitelesítetik.

68. §. A választmány kiegészítése.

Ha az év folyamán valamely választmányi tisztí tagság megürül, a választmány ezt a legközelebbi rendes évi közgyűlésig a saját kebeléből tölti be és pedig a többség kívánatára tükös szavazás után.

Az ezután üresedésben maradt választmányi rendes tagsága közgyűlés által megválasztott póttagokból egészítetik ki, még pedig a nyert szavazatok számaránya szerinti sorrendben. Szavazategyenlőség esetében sors-huzás dönt.

5. rész.

69. §. Számvevő-osztály.

A számvéve-
osztály a pénztár kiegészítő részét képezi s áll a közgyűlés által a választmányból kijelölt és egy évre megválasztott 2 számvizsgálóból, kik a pénztár időközönként rovacsolják és erről az évi közgyűlésnek, de minden esetben a netán észlelt rendellen-
ségekről az elnöknek jelentést tesznek.

Megvizsgálják a fiókok számadásait s erről az elnöknek jelentést tesznek.

Összeállítják és a közgyűlés elé terjesztik az évi prelinárisat.

70. §. Központi be- és kijelentő-osztály és elhelyező-iroda.

Ezen osztály és iroda vezetésére egy irodavezető és egy inok alkalmaztatik. Ezen osztály hatáskörébe van utalva a tagok elhelyezése, az iparfőnökök igényeinek kielégítése; a tagok segélyezés iránti kérelmének átvétele és teljesítése.

Az elhelyező-iroda vezetője nem helyezhet el oly pinzérreket, kik nem tagjai az egyletnek, tehát azok jelentkezéseit sem fogadhatja el, kivéve, ha jelentkező egyszerűságra a tagságra is jelentkezik és akkor 3 havi tagdíjat azonnal előre befizetni tartozik.

Az iroda ügyrendjét és a jegyzékek, nyilvántartó-naplók és pénznaplók szövegeit az elnök állítja össze.

6. rész.

71. §. Jogtanácsos.

Az egylet jogügyi vezetésére és igazgatására egy fővárosi ügyvédet szerződött, ki az egylet jogait minden irányban megvédi, tanácsokat oszt és a tagok peres és büntető jogi ügyeit mérsékelt díjazásért vállallja és őket bíróságok és hatóságok előtt képviseli.

A szerződést az elnök köti meg és fizetletdíjait utólagosan évenként utalványozza.

A vidéken alkalmazott tagok, ha a jogtanácsost igénybe venni óhajtják, kívánságukat bejelentik a hozzájuk legközelebb álló fióknál, melynek vezetője ezt bejelenti, mire a jogtanácsos megfelelő helyettesítőjéről gondoskodik.

(Vége köv.)

Stafner Sebestyén

első alföldi vésnöki műterme

Szeged, iskola-utca 9. sz.

Ajánlja magát mindennemű vésnöki munkák leg-
szébb és legolcsóbb kivételére, u. m.: monogrammok
évszékzókora, fehérművek bélyegzése szálladók részére
kitorúlhetlen jelző tintával, ruggyanta-bélyegzők, kivágot
ezüst monogrammok szivartárczákra.

**A tek. szegedi Pinczér Asztaltár-
saság jelvényeinek szállítója. 4
szinben zománczoza.**

**Komáromban egy rég fennálló és
ujjonnan berendezett, jól jövedelmező
kávéház családi viszonyok miatt olcsó
áron azonnal eladó.**

Felvilágosítást kiadóhivatalunk nyújt.

Eladó szálloda az Alföldön.

Évi bérlet 3505 forint.

Egy 22 ezer lakossal bíró nagy forgalmu
város egyetlen egy komoly számba vehető üzle-
lete családi okok miatt azonnal és sürgősen
eladó. — Az üzlet áll: **egy nagy terem, bálók
és tánczvigalmak számára. 10 elegánsan beren-
dezett szoba, étterem, kávéház, egy fedett nyári
szálló, kuglizó és korcsma szobából.** (Bor és
pálinka mérés.) Az üzlethez van még 2 nagy
jégverem, 1 boros pincze s ezenkívül 2 ló, egy
hintó, egy paraszt kocsi és egy szón.

A t. venni szándékozókknak szó- vagy levélbeli
felvilágosítást lapunk kiadóhivatala nyújt.

Ujdonság minden emberre néze.

Hallatlan olcsó árak.

1 órákán üveg biztosítása 1 évre 30 krajczár.

Bátor vagyok a t. közönségnek hallatlan jutányos ár-
jegyzékemet b. ügyelmébe ajánlani.

Egy fali óra 1 frt 50 kr., másutt 2 frt 25 kr. és 2 frt
75 kr. 5 évi jótállással, úgy szentén fali kerek órák bádog
rálmakban az előlapon üveggel, ami másutt 2,50—3 frtba kerül
nálam 1 frt 75 kr. 5 évi jótállással.

Kedvezményes árak:

Nyolcz naphan egyszer felhuzandó zsebróra, ezüst és
aranyozott 6,25 19-90 frt. Zenélő órák 7 frttól 150 frt.
Inga-órák 625 frttől 50 frt. Kakuk-órák 3 frttől 45 frt.
Konyha-órák minden 8 naphan húzandók fel, 2,36—7,25 frt.
Schwarzwaldi fali órák különféle alakban 1,65—8 frt.
Ébresztő-órák 1,60—2,22 frt. Zsebrórák 3—170 frt. Óralán-
czók 50 frttől 65 frt. Gyűrűk 3 frttől 150 frt. Ferfi melletti
1—54 frt. Fülbevalók 25 frttől 2,90 frt.

Látcsóke 3,25 frttől 24 frt. Szemüvegek acélkeretben
25 frttől 50 frt. Minden nagyságu és a legfinomabb anyagból
levő üveg, megfelelő szemhez, orvsálag megvizsgálva, ujezást
keretben 1 frttől 2,50-ig Barometerek 25 frttől.

**Olvasó nagyító-üveg csontjélel 35 frttől 15 frt sz
Ésközere és optikai tárgyak a legújításosabb
áron javíttatnak. Minden e szakmába vágó dolgot
dusan felszerelt raktárumban kaphatók.**

Órákat a következő legmérszékeltőbb árak
mellélt javított nagy pontosságú 3—10 évi
jótállás mellett: 1 zsebróra tisztasága 90 kr., 1 rugó
betét 32 kr., egy bór zsebróra tartó 8 kr., 1
db Spingefler 26 kr., 1 órákules 3 kr., szem-
üveg-tek bármily nagyságúból jó erős anyagból
6—10, 1 zvikker selyem-zsinór 8 kr., 1 óra
selyem-zsinór 11 kr. Minden egyéb munkák a
legolcsóbb árban számíttatnak.

Egy bármily óráiveg csak 6 kr.

Van szerencsés a nagyérdemű közönségnek értesítenem, miszerint nálam
bátfőn d. e. 9-10 óráig és pntásten 3—4 óráig bármily vastagságú órá-
iveg csak 6 kr., emellett időben csak 6 kr-ért kapható egyuttal bátkorodom az
írásit is feltöltve adni, hogy a különben 9 kr-ba kerulo óráivegeket,
máskül 20, 25 és 30 kr-ba kerül. Az emellett időben kerulo szándékkozom
júlyanusy áron a t. közönségnek kiosztogatni.

A fentmellélt időben ugyan megédeim csokis óráivegeket berakással
vannak elfogadva, ennek folytan kevesebb időbe kerül az üvegek kikeresése
és kevesebb törés és így ez is olcsóbban adhatom. Tervezőim elkészült csej-
jából a n. é. közönségnek figyelmét az üzletem előtti amerikai nagy cég-
tábkára vesztvekedik figyelni.

Bármely vastag óráiveg csak 6 kr. Egy kerek óra bádog ráma üveg szímlappal 1 frt 75 kr. Európai és amerikai gyártányok

Halló! ki beszél!?
MISI ZSIGA, az amerikai óras!
Mi tetszik?

Hozzátok szolok, Polgártársaim, halljátok és csodáljátok
a még sohasem létezó és minden ember nézve oly előnyös
indítványomat. Üzletemben egy újabb reformot csináltam és
pedig nagyon fontos minden örulajdonosra nézve! Minden
polgártárs, a ki nálam zsebráját, inga-, ébresztő- és fali-, egy-
szóval mindennemű órát vesz és veti, 20 kr. évi díjfértés
mellett, irásbelileg és törvényileg kötelezem magamat, tehát
biztosítottat, minden néven nevezendő, az óra szerkezetében
esetbő hibát, lejtős altali törést javítani, oly Polgártárs ki
nem vette nálam az órá, 30 kr. évi díjait fizet, továbbá pedig
30 kr. évi díj fizetés mellett, a zsebróra törött üveget, bár-
mennyi legyen is az, egész éven átlan egészen kötelezem
magam felszerelni. — Hasznos és észszerű intézmény ez
minden osztályhoz tartozó egyéniségre nézve, így pl. az apa
nyugodtan lefekühdhet és óráját nem kell féltetni a gyermek
elől, bátran leteheti mindenhoza, a gyermek esetleg játsznat
vele, ha baj történik, van, a ki orvosolja a ki
az órá a nélkül, hogy pénzbe kerülne. A munkás
ember emellett bármint is, nem kell félnie,
hogy összenyugva az órá, vagy más bajt csinál
na, eljethet, az sem baj, hiszen van a ki
megcsinálja, így minden ember be fogja látni,
ennek észszerű és pártját ritkító előnyös voltai.
— Polgártársaim! A legnagyobb gondot okoz
egy rossz óra! Ha az óra megáll, nem tudjuk
hányat ütött az óra, nem tudjuk hogy mikor
kell az orvságot bevenni, nem tudjuk, hogy
mikor lesz a váltónk ovaolva, nem tudjuk, hogy
mikor kell lefeküdni, vagy felkelni, de a leg-
nagyobb baj az, hogy nem tudjuk, mikor kell
a kávéházból távoznunk sőt drága feleségünkhoz,
még ami fő, a fiatal ember nem tudja pontosan
a rendez-vous-t betartani, és mind tudvalevőleg
a rossz órának következménye, tehát Polgár-
társak, ezen egyteni kell, a pontosságot becsület követelni! —
és ez mind 50—60 kr. évi díjfértés mellett, üvegeket kívül
20—30 krajczárért megszereshető! — Fel tehát Polgártársaim! Itt
az idő most vagy soha. Meg kell próbálni, nem bánja ezt
meg soha senki.

Azonkívül nyugodt bátor a n. é. közönségnek figyelmet arra terelni
hogy óráikkal letezzek, órák a legnagyobb választékban, legújításosabb
szigorúan szabott árak mellett, kaphatók nálam, ugyanínt mindennemű e
három szakmába vágó tárgyat hallatlan olcsó árban letezek nálam a leg-
nagyobb pontosságú, jótállás mellett elkészítve, illetve javítva.

Czékészert minden becsületos óratulajdonosnak.

Bármilyen órártés ellen díjbiztosítás évente 30 krajczár. Az amerikai legújításosabb órárdíjazásnak.

Érdékeskedni vagy órárdíjazásokról legújításosabb szabott árak eszközöztetnek.
Egy fali órárt forint 50 krajczár.